

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
ГЕОЛОГО-ГЕОГРАФСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА РЕГИОНАЛНА И ПОЛИТИЧЕСКА ГЕОГРАФИЯ

До председателя на научното жури
Проф. д-р Марин Русев
Катедра „Регионална и политическа география“
Геолого-географски факултет
СУ „Св. Климент Охридски“

СТАНОВИЩЕ

от

доц. д-р Николай Любомиров Попов, Катедра „Регионална и
политическа география“ при ГГФ на СУ „Св. Кл. Охридски“
(член на Научно жури, съгласно Заповед № РД-38-440/09.09.2021 г. на
Ректора на СУ „Св. Кл. Охридски“)

относно дисертационен труд на тема:

**„ГРЪЦКАТА КУЛТУРНА ИДЕНТИЧНОСТ И
ИНТЕГРАЦИОННОТО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ БАЛКАНИТЕ
И ИЗТОЧНОТО СРЕДИЗЕМНОМОРИЕ“**

на Михаела Младенова Донкова, докторант по професионално направление 4.4. Науки за Земята, научна специалност „География на страните – регионална и политическа география“, Катедра „Регионална и политическа география“, с научен ръководител доц. д-р Николай Попов

I. Справка за докторанта

Кандидатът за придобиване на образователна и научна степен „Доктор“ Михаела Донкова е зачислена като редовен докторант по професионално направление 4.4. Науки за Земята, докторска програма „География на страните“ към Катедра „Регионална и политическа география“ със Заповед № РД 20-1004/12.07.2017 г. и е отчислена с право на защита със Заповед № РД 20-1091/20.07.2020 г. Дисертационният ѝ труд е обсъден на вътрешна защита и последвало разширено заседание на катедра „Регионална и политическа география“, проведено на 14.07.2021 г.

Михаела Донкова завършва висшето си образование в Историческия факултет на СУ „Св. Кл. Охридски“ – бакалавърска степен „История и География“, магистърска степен „Европейски Югоизток“. Професионална квалификация – Учител по История и География. Владее отлично английски и гръцки език.

II. Обща характеристика на дисертационния труд

Дисертационният труд е структуриран в Увод, три основни глави, Заключение, Литература и Приложение с обем на основния текст от 243 стандартни страници. Дисертацията е обезпечена с прилагането на 121 литературни източника (основно на български език), коректно цитирани в текста. Използвани са и редица интернет източници. В Увода правилно от теоретико-методологична гледна точка последователно са изяснени актуалността на темата, предметът, обектът, целта и задачите, научните подходи и методи на изследване.

С най-голям обем се откроява Първа глава, която логично поставя основите на необходимия теоретичен фундамент. Този факт в голяма степен предопределя теоретичния характер на част от дисертационното изследване, подчинено на системните връзки култура – език – пространство. Изяснени са важни научни категории и понятия: цивилизация, общество, култура и културна идентичност. Оттук следва и основната идея на дисертацията – да разкрие значението на езика като културен феномен в конкретно географско пространство, респ. да състави модел на изследване в сферата на културната география. Тази насока на дисертационното изследване изисква интердисциплинарен подход, който отчита връзките на географията с определени обществени науки – философия, културология, езиковедие, история и др. Съобразно обектната и предметна същност на изследването, в която доминира гръцкото културно пространство и идентичност, основополагаща роля има връзката между географията и философията с опита си да предложи пространствено осмисляне на някои философски идеи, тези и постулати.

В основата на Втора глава е гръцката културна идентичност. Разгледани са формирането и съвременната структура на гръцкото културно-цивилизационно пространство, а също мястото и значението на остров Кипър в него. В контекста на проблемната същност на изследването е акцентирано върху геокултурните и геополитическите аспекти на кипърския национален въпрос.

Трета глава конкретизира културното и пространствено-интеграционно взаимодействие между България и гръцкия свят – Гърция и Република Кипър. Обърнато е внимание както на езиковите (лингвистични влияния между българския и гръцкия език), така и на пространствените отношения между България и Гърция, хронологично обвързани с елинската колонизация по българското черноморско крайбрежие, спецификата и особеностите на историко-географските подобласти Егейска Македония и Беломорска Тракия, дипломатията и трансграничното сътрудничество между двете страни в периоди на идеологическо противопоставяне и активизиране на контактите, особено след превръщането на общата граница във вътрешна за ЕС.

Философската нишка в дисертационния труд е разкрита и в Заключението, в което е предложен пространствено адаптиран модел на диахронен анализ в европейски контекст.

Правилно формулираните **приноси** в дисертацията отразяват постигнатите научни резултати. Първите два от тях имат теоретичен характер, а третият – научно-приложно значение в една проблемна област: кипърския въпрос.

Авторефератът напълно съответства на структурата и съдържанието на изследването.

Докторантката участва с три свои **публикации** по темата на дисертацията, от които два доклада, представени на научни конференции, и една статия, публикувана в Годишник на СУ, книга 2 География.

Заключение

Коректното използване на литературни източници, правилно приложената методика, постигането на целта на изследването и реализираните резултати, изводи и приноси доказват способността на докторантката да извършва самостоятелен научен анализ. В допълнение – всички изисквания по отношение на нормативната база, свързана с Правилника на СУ „Св. Кл. Охридски“ за прилагане на ЗРАСРБ, са спазени. Считам, че дисертационният труд е ценен с предложения модел, който може да бъде усъвършенстван в бъдещи задълбочени изследвания в областта на културната география на конкретен пространствено дефиниран регион.

Във връзка с това предлагам на уважаемите членове на научното жури да гласува положително „ЗА“ присъждане на образователната и научна степен „Доктор“ по професионално направление 4.4. Науки за Земята, научна специалност „География на страните – регионална и политическа география“ на Михаела Младенова Донкова.

София,
9.11.2021 г.

Изготвил становището:

(доц. д-р Николай Попов)